

Трѣбваше да се погрижимъ за нощуване; да се скриемъ нѣйде по-ниско. Дѣдо Ангелъ ни поведе къмъ негови познати говедари. Следъ доста пжть стигнахме въ една долина, до едра букова гора. Край гората на малка полянка бѣше оградата за говедата.

— Тукъ наблизо трѣбва да се приготвимъ за нощуване, — каза дѣдо Ангелъ. — При лошо време е страховито да сме сами въ планината.

Буря и дъждъ

Балканътъ зарева. Отъ далече се понесе гръмъ и трясъкъ, които се приближаваха. Огнени змии се заизви-ваха, засѣкаха надъ насъ

Затичахме къмъ колибата на говедаритѣ, но се повърнахме разочаровани. Колибата не можеше да побере повече отъ трима, колкото бѣха говедаритѣ, а ние бѣхме седемъ души. Вжтре въ колибата бѣше мръсно, душно. Трѣбваше да се погрижимъ сами за нощуването си. Оставихме говедарника и наблизо на равно мѣстенце, до коренитѣ на три едри бука свалихме бързо багажа си.

Вѣтърътъ се усили, планинскиятъ ревъ стана страховитъ. . . Бурята приближаваше и яростно ревѣше. Вѣковни дървета се виеха като трѣстика, огъваха се и пращѣха. . . Гръмъ процепи наблизо планината, втори, трети, заредиха